

Учителът — трета завършена форма. Поставени на стъпалата на човѣшкото развитие, Учителът заема най-високото стъпало. После иде светията, а следъ него — гениятъ. Забелязано е, че на всѣки сто години се раждатъ по два гения и по единъ светия, а на всѣки две хиляди години — по единъ великъ Учителъ. Гениятъ, светията и Учителътъ сж хора, които слизатъ отъ възвишения свѣтъ, дето владѣе високъ моралъ, висшъ порядъкъ. Ето защо, за да се развива правилно, обикновениятъ човѣкъ трѣбва да се стреми къмъ гения, къмъ светията и къмъ Учителя. Който не носи въ себе си зародиша на гения, на светията или на Учителя, той не може да бжде като тѣхъ. Младото поколѣние трѣбва да се поощрява отъ добродетелитѣ на великитѣ хора и да се стреми да ги подражава. И стариятъ трѣбва да подражава на великитѣ хора и да се стреми къмъ тѣхъ. Ако стариятъ мисли, че е остарѣлъ и не може да се подмлади, неговата старостъ не е на мѣсто. На санскритски езикъ думата „старъ“ означава мъдрецъ, разумень човѣкъ. Следователно, ако съ своята мъдростъ, стариятъ не вѣрва, че може да се подмлади, той не е истински старъ. Младитѣ вѣрватъ, че ще остарѣятъ, и остаряватъ. Обаче, като остарѣятъ, тѣ не вѣрватъ, че ще се подмладятъ, вследствие на което спиратъ въ развитието си. Стариятъ трѣбва да вѣрва, че може да се подмлади, да стане гениалень човѣкъ, да приеме Духа Христовъ въ себе си, да възкрѣсне. — Кога може да стане това? — Когато очитѣ ви виждатъ и ушитѣ ви слушатъ. Човѣкъ може да придобие всичко, което душата му желае, когато всѣки моментъ той вижда свѣта предъ себе си такъвъ, какъвто първоначално Богъ го е създалъ, а не такъвъ, какъвто хората го описватъ въ книгитѣ си. Човѣкъ може да постигне желанията и копнежитѣ на своята душа, ако всѣки день вижда Онзи Богъ, Който живѣе въ цѣлата вселена, и навсѣкжде чува Неговия гласъ.

„Блажени сж вашитѣ очи, защото виждатъ, и вашитѣ уши, защото чуватъ“. Блаженъ си ти, който виждашъ това, което великата природа разкрива предъ тебе! Блаженъ си ти, който чувашъ това, което великата природа ти говори!

9. Беседа отъ Учителя, държана на 27 октомврий, 1929 г.

София. — Изгрѣвъ.